

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Iustini ad Antoninu[m] Apologia quibusda[m] locis partim in Græco, partim
in Latina Petrionij interpretatione correcta, C. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

à ceto, absorberi permisisse, ut postea præter spem omnem salutem consecutus, ipsius omen gloriāque concelebret. Cap. 32. Cæterū superuacua est in Mariam descensio eius. Hæc ex Theodoriti lib. i. Polymorph. sic potius verenda esse constat: Alioqui nihil erat causæ, quamobrem in Mariam descendenter. Ex his autem verbis mendosum Theodoriti codicem Græcum libro superiori cap. 2. corremus, qui pro ἐπὶ τὰ δέκατα, habebat, ἐπί τοις ιων. Cap. 41. Initium capituli inciso tantummodo à præcedenti dirimendum est. Ibidem, morum prouidentiam habere, ad Græcorum imitationem dictum est, pro, morum curam gerere, hoc est, instituendi componendisque moribus operam dare.

*Iustini ad Antoninum Apologia quibusdam locis partim in Greco, partim
in Latina Perionij interpretatione correcta.*

C A P. V I.

INTER legendum quæ Iustinus Martyr in sua ad Antoninum Imperatorem Apologia pro Christianis differit, quid obiter animaduerterim, hoc capite complecti libet. Non longè ab initio mendum in his verbis inesse suspicor, οὐδὲ κρίσι, ἀλλὰ πάγια τὰ τραγυματα ἐπάγειν ἀξιώτε, ac pro ἐπάγειν, ἐπίζειν, substituendum esse i.e. examinare. Pag. 136. vers. 3. non mihi dubium est, quin post ὅποις addenda sit particula μη, & vers. seq. delendum αὐτοῖς. Hoc enim vult Iustinus Christianorum partes esse, tam fidem suam quām vitæ rationē omnibus excutiendam ac considerandam proponere, ne alioqui crudelitatis, quæ per ignorationem animique excitatem ab Ethniciis in ipsos exercetur, pœnas ipsi Deo pendant. Vers. 23. lego τοῖς ἀλλοῖς. 31. τύτυς. Pag. 137. vers. 12. legendum puto, ἀλλ' εἰ πάντας ἀλλά τοις τοφελεγόντες καταδίκεται. Hæc enim est Iustini sententia, non proinde Christianos omnes sceleratos habendos esse, quod quidam tales deprehensi sint: quemadmodum nec rei omnes cōdemnari solent, propterea quod quidam interdum sceleris conuincantur. Pag. 138. vers. 25. hæc verba, εἰ γὰρ ἀθρωπῶν βασιλεῖαν τοποθετοῦντες καὶ νορμεῖται, ita verti debent. Si enim humanum regnum expectaremus, saltem negaremus sc̄nos Christianos esse. Nam, ut vertit Perionius, nimis obscurus est Authoris sensus. Nisi fortasse typographi vitio, in eius interpretationem particula, si, obrepit. At vers. 38. grauiter ab eo erratum est, cum hæc verba, εἰ γὰρ πᾶντες οὐ τοποθετοῦνται, ad hunc modum transtulit. Etiam si his se pulchris quæ crecta sunt, omni ratione ornati sint. Ita enim potius vettere debebat, Saltem ob impendentia supplicia probitatem omni ratione coluisse. Non minus autem foedè labitur vers. 40. cum δημίου, hominum de plebe vertit, pro, carnificum. Vult enim hoc loco Iustinus, suppliciis inferendis delectari, carnificum potius esse, quām bonorum principum. Eiusdem fatimæ est quod pag. seq. vers. 6. hæc verba, οὐ γὰρ τούτοις Αλεξανδραῖς πάντας η πάτην, η ἀδεξίας πατεῖσθαι υφαροῦται πάντες, ita reddit, Quenadmodum enim parentis paupertatem, mala, & dedecora omnes suscipiunt: cum contrarium omnino velit Iustinus. Sic pag. 143. vers. 16. Liberum dispersum vertit, pro, disceptum. & vers. 18. κατητερπόδια, sublimes pendente, pro, inter sidera relatós esse. At vers. 23. Græci codicis errorem secutus est, cum ita vertit, Nisi quod hæc ita scripta sunt ad præstantiam adhortationēque eorum qui erudiuntur. Hic enim in Græco pro Αλεξανδρῷ apertissimè legendum est Αλεξανδροῦ, i.e. corruptam. Vers. 32. lego φάντας. Pag. 144. vers. 33. pro τείτοι, Epiphanius habet γάγρα.